

Cesta do hlubin elektrotechniky duše aneb vyznání pravověrného elektrikáře

(3. část – dokončení)

Ing. Miloslav Valena,

revizní technik a soudní znalec v oboru elektrotechnika

... V tomto dříve socialistickém podniku byla v provozu všechna možná technologie: elektrárna a teplárna napájající město, rozvody všech napětí až do 110 kV, prostory s nebezpečím výbuchu hořlavých plynů, kapalín i prachů, prostory s chemickou agresivitou nejvyššího stupně, kotelny, drtičky uhlí, výpočetní střediska, vodárny, čistírny odpadních vod a další – prostě od všeho kousek. V té době byl pojem revizní technik málo známý a tak trochu podezřelý. Navíc jsme měli kontrolovat především stav elektrických zařízení, která dosud nikdo nekontroloval. Byl to často „boj s větrnými mlýny“. Nezbytná zodpovědnost však vedla k přesnějšímu popisu rozsahu revize (což je pro revizního technika skoro to nejdůležitější), k popisu způsobu měření, vyhodnocení závady a sepsání závěru s doporučením. Díky tomu si člověk také rozšiřoval vědomosti a postupně získával i zkušenosti z praxe. A také větší respekt.

VII. Cit, intuice a důvtip

Význam těchto slov si člověk uvědomí až po mnoha letech působení v oboru. Jde o jakýsi šestý smysl, který je pro revizního technika, a nejen pro něj, velmi důležitý. Nedá se naučit z knih, je to z větší části vrozená vlastnost umocňovaná dlouholetou praxí. Tak např. se nelze z žádného návodu či předpisu naučit jednoznačnému vyhodnocování zjištěných závad ani nadevší pochybnost určit, kdy je závada ještě nebezpečná, a kdy nikoliv. Tady je vždy určující pouze zkušenost a praxe s aplikováním souvislostí daných provozem. Sice existuje mnoho programů, které jako vodítko obsahují i značné množství položek zjištěných závad a odkazů na poru-

šenou normu, ale vždy musí rozhodnout revizní technik, zda je, nebo není provoz bezpečný. V tom mu žádný program nepomůže, naopak jejich používáním se lze dostat do tzv. provozní slepoty se všemi následky pro provoz i pro revizního technika.

VIII. Profesionalita

Dvacet let po sametové revoluci by jeden očekával, že státní orgány již budou mít dávno zpracovanou právní legislativu týkající se nejen vyhrazených zařízení, ale i způsob její objektivní kontroly. Zařazení živnosti montáž, opravy a revize málem mezi živnosti volné (řemeslná živnost), kde pro získání živnosti elektro stačí předložit na živnostenském úřadu výuční list, umožní získat živnost i nezodpovědným a neschopným pracovníkům, kteří budou kazit dobré jméno (a v mnoha případech i brát práci, protože budou „levní“) těm poctivým a odborně zdatným elektrotechnikům. Skuteční profesionálové chodí pravidelně na různá školení, investují do své odbornosti nemalé peníze i čas, aby své vědomosti a znalosti udržovaly stále na vysoké odborné úrovni.

IX. Univerzálnost versus specializace

V dobách začátků revizních techniků, kdy jich bylo velmi málo, byla určitá univerzálnost k dobru věci. V té době také nebylo elektrické zařízení tak rozsáhlé a složité, aby bylo nutné se nějak přehnaně specializovat. Navíc revizní technik nebyl živnostník – podnikatel, jako tomu je v současnosti. Tím, že revizní technik byl vždy zaměstnancem v určitém podniku, tak se jeho případná specializace odvíjela od výrobního programu příslušného podniku. Od těch dob se ale změnilo hodně, což se samozřejmě promítlo i do práce revizních techniků. Specializace znamená možnost vysoké úrovně odbornosti revizního technika v úzkém tržním segmentu. Univerzálnost nemůže zajistit jeho špičkovou odbornost v širokém rozsahu služeb, zvláště pak v současné době, kdy se na trhu objevují stále častěji nové technologie, zařízení a přístroje a jsou zaváděny další nové evropské normy.

X. S láskou

Obor elektrotechniky mě fascinuje již bezmála padesát let. Je krásný, tajemný, stále přitažlivý ale také velmi nebezpečný. Tomuto oboru jsem věnoval většinu svého dospělého života, a tak vím, že skýtá nepřehledné možnosti uplatnění, radosti i seberealizace. Proto mně dovolte popřát všem zájemcům o tento obor, aby prožívali svůj elektrotechnický život stejně bohatě i smysluplně jako já, aby měli ze svého oboru stejné potěšení a aby se svému oboru nikdy nezpronevěřili.

A na závěr ještě jedna rada zkušenějšího kolegy:

Věřte, že bez lásky i pokory k elektrotechnickému řemeslu to nejde.

Redakce časopisu **ELEKTRO** zve všechny elektrotechniky, kterým záleží na budoucnosti našeho oboru, k účasti na volné řadě konferencí

Téma 1: SOUDNÍ ZNALEC – BEZPEČNOST PRÁCE A REVIZE ELEKTRICKÝCH ZAŘÍZENÍ

Termín a místo: 14. října 2010, Praha 8 – Kulturní dům Ládví (přímo u stanice metra C)

Zúčastněte se nového typu diskusních konferencí – prostor pro vaše vlastní otázky a názory!

Výzva všem elektrotechnikům:

Pohněte s problémy české elektrotechniky!

- Jaké otázky vás skutečně pálí nebo zajímají?
- Co byste se chtěli opravdu dozvědět?
- Chcete slyšet názory kompetentních odborníků, soudních znalců?
- Diskuse nad příčinami a následky soudních případů.

Inspirujte se článkem v časopise Elektro 4 na straně 56 – odpovědi představitelů české elektrotechniky.

- Kam dospěla česká elektrotechnika od roku 1989?
- Kam se poděly výrazné osobnosti české elektrotechniky?
- Umíme pojmenovat problémy české elektrotechniky?
- Role soudního znalce v problematice bezpečnosti práce.
- Co může revizní technik dostat do maléru?
- Konkrétní příklady z praxe a jak se vyhnout potenciálním potížím?
- Do čeho mohou mluvit investoři a zaměstnavatelé?
- Jaká je úloha státního odborného dozoru?
- ... a další.

Pošlete nám i Vy svou otázku na elektro@fccgroup.cz

Bližší podrobnosti, registrace a přihlášky: www.odbornecasopisy.cz – konference **Problémy české elektrotechniky**
Vstupní částka konference: 3 600 Kč, sníženo na 2 400 Kč pro předplatitele a členy Klubu přátel technické literatury